

Pastoral supervision¹

Formål

Pastoral supervision er et kollegialt og konfidentielt rum for refleksion over faglig praksis med henblik på at ventilere og bearbejde erfaringer fra arbejdsmæssige sammenhænge, udvikle pastoral faglighed og styrke kollegialitet.

Rammer

Supervision er

1. **et regelmæssigt, planlagt og afgrænset rum**, hvor en præst, som er uddannet supervisor mødes med en eller flere præster (supervisander) for sammen at se på supervisandens praksis med henblik på faglig udvikling.
2. **en relation** baseret på tillid, fortrolighed, støtte og åbenhed, som giver supervisanden frihed og tryghed til at kunne udforske problemstillinger, som opstår i vedkommendes arbejde og at arbejde med bevidstgørelse af dynamikken i situationen.
3. **funderet i en kristen livstydning** og arbejder indenfor en ramme af åndelig og teologisk forståelse i dialog med præstens tro, verdensbillede og arbejde.
4. **psykologisk informeret**, idet den trækker på relevant psykologisk teori og indsigt, for at belyse intra-personelle og inter-personelle dynamikker.
5. **praksisbaseret**, idet den arbejder ud fra de problemstillinger, der opstår i præstens pastorale praksis.

Indhold

Supervision er

1. **en skærpet sproglig opmærksomhed**, der udvikler bevidst sprogvalg i kommunikation med andre.
2. **kontekstsensitiv**, dvs. at den både er opmærksom på diversitet supervisor og supervisand imellem og på de forskelligartede kontekster, som den faglige praksis udfolder sig i hvad angår holdninger, kulturer og verdensbilleder.
3. **en opmærksomhed på**
 - i) praksistræning, udvikling af faglige kompetencer, håndtering af grænser, professionel identitet.
 - ii) arbejdets påvirkning af alle involverede parter.
 - iii) at sårbarhed er konstituerende for det at være menneske. Den er det, der muliggør etisk bevidsthed og etisk handling.
 - iv) at et kristent menneskesyn tager udgangspunkt i fællesskabet, hvorfor supervision bør iagttage faren for tendensen til at benytte individuelle løsninger på samfundsmæssige, strukturelle, politiske problemer og eksistentielle vilkår.

¹ Papiret er udarbejdet af Ole Raakjær, Lektor i sjælesorg, MHP, ph.d, i samarbejde med Forum for Supervisorer

- v) dem, der ikke er i rummet og som præstens praksis retter sig imod. Dvs. at være med til at bygge bro og tage det første skridt ud i verden med den nye indsigt, supervisionen måtte have medført.
- vi) at understøtte modstanden imod og ændre toxiske miljøer.
- vii) at præstens praksis er indrammet af professionsetiske normer og retningslinjer (decorum). Det handler om tavshedspligt, om ikke at udnytte andres afhængighed og sårbarhed og varetagelse af grænser ift. intimitet og seksualitet.
- viii) at supervision rummer et normativt aspekt, fordi den er funderet i en kristen livstydning. Udgangspunktet er en anerkendelse, respekt og accept af supervisandens forståelse, tilgang og blik på verden. Men samtidig er det supervisors opgave ved sin undren at udfordre og sætte spørgsmålstegn ved det som hos supervisanden opleves om tavse normer, vedtagne værdier og mere eller mindre ubevidste antagelser.

Pastoral supervision er ikke

- 1) **Åndelig vejledning**, hvor den religiøse erfaring er det primære fokus, og som har til formål at udforske præstens spirituelle liv og udvikling.
- 2) **Sjælesorg**.
- 3) **Terapi** som har til formål systematisk og målrettet at arbejde med behandling af psykiske lidelser og problemer vha. psykologiske metoder med henblik på at bearbejde uhensigtsmæssige tanke- og følelsesmønstre og udvikle nye mestringsstrategier, der kan hjælpe præsten med at leve bedre med sine psyko-sociale begrænsninger. Skulle behovet herfor opstå, bør der henvises til at søge hjælp andetsteds.
- 4) **Et ledelsesredskab**. Der er således vandtætte skotter mellem henvisning (og den evt. henvisende) og det, der foregår i supervisionsrummet, dog med supervisors skærpede opmærksomhed i forhold til kvalitetssikring af arbejdet.
- 5) **Et coachforløb eller et mentorforløb**